

Za sve audijencije

Yolanda Cagigas radi u Pamploni već više od deset godina. Ravnateljica je Generalnog Arhiva Sveučilišta Navarre i radi u suradnji s Istituto Storico San Josemaria Escriva (Rim), od 2009. Ovdje Cagigas govori o članku koji će uskoro biti objavljen i kako je otkrila svetog Josemariju kroz njegova djela.

2.11.2012.

Yolanda Cagigas radi u Pamploni već više od deset godina.

Ravnateljica je Generalnog Arhiva Sveučilišta Navarre i radi u suradnji s Istituto Storico San Josemaria Escriva (Rim), od 2009. Ovdje Cagigas govori o članku koji će uskoro biti objavljen i kako je otkrila svetog Josemariju kroz njegova djela.

Kako ste počeli raditi u suradnji s Istituto Storico San Josemaria Escriva?

Moja prva suradnja s njima bila je kada je *Studia et Documenta*, akademski glasnik Instituta, objavio kritičko izdanje pisama koje je sveti Josemaria pisao Dolores (Lola) Fisac tijekom Španjolskog građanskog rata (članak se može vidjeti na španjolskom na web stranici instituta, www.isje.org). Kroz njihovo dopisivanje, kojeg su uspjeli održati u vrlo teškim povijesnim okolnostima, Lola Fisac zatražila je ulazak u Opus Dei. Nakon Marije-Ignacije Garcia

Escobar, Lola je bila prva žena koja je primila i potpuno odgovorila na ovaj poziv.

Nedavno sam završila još jedan članak za *Studia et Documenta* koji još uvijek nije objavljen, o počasnim doktoratima koje je dodijelilo Sveučilište Navarre dok je sveti Josemaria Escriva bio njegov prorektor. Četiri od deset javnih govora svetog Josemarije održana su na četiri akademske ceremonije ovih događaja.

Gdje su održani ostalih šest govora?

Kronološkim redom išlo je ovako: njegov vlastiti počasni doktorat dodijeljen od strane Sveučilišta u Zaragozi, 21.listopada, 1960.; službeno preimenovanje *Estudio General de Navarra* u Sveučilište Navarre, samo četiri dana kasnije, 25.listopada, 1960.; primitak titule „Posvojeni sin Pamplone“ koju mu je

darovao gradonačelnik Pamplone tog istoga dana, 25.listopada, 1960.; svečanost dodjele počasnih doktorata Sveučilišta Navarre Juanu Cabrera i Felipeu i Miguelu Sancho Izquierdo, 28.studenog, 1964.; inauguracija Centro ELIS u Rimu, 21.studenog. 1965.; primitak titule „Posvojeni sin Barcelone“ 7.listopada, 1966.; dodjela počasnih doktorata Sveučilišta Navarre profesorima Guilhermu Braga da Cruz, Willyu Onclin, Ralphu M. Hower, Ottu B. Roegele, Jeanu Roche i Carlosu Jiménez Díaz, 7.listopada, 1967.; dodjela počasnih doktorata Sveučilišta Navarre profesorima Paulu Ourliac, Juanu de Contreras y López de Ayala i Erichu Letterer, 7.listopada, 1972.; dodjela počasnih doktorata Sveučilišta Navarre profesorima Franzu Hengsbach i Jérômeu Lejeune, 9.svibnja, 1974.; te primitak Zlatne medalje Grada Barbastra 25.svibnja, 1975.

Pomalo je iznenađujuće da je održao samo deset javnih govora

I mene je to također iznenadilo. Između drugih razloga, mislim da je to zato što sveti Josemaria nije bio tip osobe koja bi voljela držati govore u javnosti. Do ovog sam zaključka došla kada sam pronašla dokument u vezi s dodjelom prvih počasnih doktorata Sveučilišta Navarre i same ceremonije, koja je, kao što rekoh, održana 28.listopada, 1964. Nekoliko mjeseci prije toga poslali su mu prijedlog programa za taj dan. U jednom je trenutku rekao: „Gradska Vijećnica Pamplone: prijem Prorektora i Senata Sveučilišta.“ Sveti Josemaria je tu zabilježio: „Bez govora“, što pokazuje da je, kada je to mogao, izbjegavao davanje govora.

Akademski radovi svetog Josemarije vjerojatno su najmanje poznata njegova djela. Jesu li oni zaista „za sve ljude“?

Mislim da su sva djela svetog Josemarije namijenjena svima – ne samo vjernicima Prelature Opus Dei. To ima smisla u svjetlu toga da je poruka Opusa Dei namijenjena svim kršćanima. Tako su i njegovi govori, koje je pisao za javnost, sigurno za svačije uši. Istina je da ih vjerojatno ne čitaju toliko koliko ostala njegova djela. Ali svatko ih može čitati; objavljeni su u novinama kada su održani, mogu se pronaći u arhivama relevantnih novina. Osam ovdje sada su dostupni i na internetu u španjolskom originalu na web stranici Escrivinih djela: www.escrivaobras.org

Yolanda, nikada nisi srela svetog Josemariju, ali si ga kroz njegova djela upoznala. Zar ti ona zaista daju dojam njegovog karaktera? Što te se najviše dojmilo?

Ne, nikada ga zapravo nisam srela, ali mislim da nekoga možete

upoznati, a osobito njegovu poruku, što je ono što je važno, kroz njegova djela, i privatna i objavljena.

Primjerice, tijekom istraživanja za svoj posljednji članak za *Studia et Documenta* otkrila sam o njemu neke stvari koje su me se trajno dojmile.

13.studenog, 1964., Amadeo de Fuenmayor napisao je pismo svetom Josemariji u kojem, između ostalog, govori: „Sudeći po vijestima koje pristižu iz cijeloga svijeta, bit će velika gužva u Pamploni.“ Sveti Josemaria podcrtao je posljednje četiri riječi i zapisao crvenom bojom: „Gospodine, daj nam strpljenja! Ne želim ništa od toga.“ Ovaj spontani komentar daje nam kratki uvid u njegov karakter. Više je želio izbjegavati gužve kada god bi to mogao, ipak, usprkos tome, išao je na ogromna okupljanja ljudi tijekom tih godina, osobito godine 1967.

Za ceremoniju dodjele počasnih doktorata 1967.godine, došlo je do rasprave oko akademskog odijela kojeg bi nosio sveti Josemaria, koji je trebao predsjedati ceremonijom kao prorektor Sveučilišta Navarre.

Najprije su iz Rima sugerirali da bi trebao nositi boje koje odgovaraju njegovim dvama doktoratima, iz prava i teologije. Dva profesora iz Pamplone pisali su kako bi objasnili razloge za akademsko odijelo Rektora, crni šešir i crni ogrtač. Kada postane Rektor, profesor odmah prestaje nositi boje svoga fakulteta i oblači se u crno, kako bi slikovito naznačio da više ne pripada samo jednom fakultetu, već je sada rektor svima njima. Dodali su kako smatraju da prorektor Sveučilišta ne bi trebao nositi boje fakulteta čije doktorate sam ima, i predložili su da bi trebao iznad svoje mantije nositi roza obojeni ogrtač i manšete, crni svileni plašt, crni akademski šešir sa zlatnim rubom i svećenički ovratnik.

Kada je sveti Josemaria pročitao tu debatu o svom akademskom odijelu, crvenim je slovima zapisao nešto što mislim da jasno ocrtava njegov karakter: „Što god je Vama draže, meni je potpuno svejedno.“

Možete li nam reći nešto o njegovoj vjeri?

Mislim da je način na koji je sveti Josemaria djelovao pokazivao predanost ispunjenju volje Božje i koliko je veliku vjeru imao u Boga. Oboje je stekao kroz svoje jedinstvo s Bogom u molitvi, u Euharistiji i u žrtvi. U dokumentima s kojima sam radila vidjela sam da je uz sve patnje Španjolskog građanskog rata – opasnost, strah, glad, neugodnosti, brigu – on dobrovoljno dodao i osobna tjelesna mrtvljenja, poput gorkih plodova koje je tražio da mu Isidoro Zorzano donese. A to jako iznenađuje ako uzmete u obzir da je

u to vrijeme sveti Josemaria prolazio kroz teške unutarnje sukobe.

Zbog same prirode rata – građanskog rata u njegovoj domovini – jako me iznenadilo što nije osuđivao ni jednu od sukobljenih strana. Teško je zamisliti ekstremniji primjer prakticiranja milosrđa i poštovanja.

***Yolanda Cagigas** diplomirala je povijest na Sveučilištu Valladolid, magistrirala je arhiv na Sveučilištu Seville i doktorirala na Sveučilištu Navarre. Trenutno je predsjednica Udruge arhivista Navarre; član izvršnog komiteta Sveučilišnih arhiva Španjolske; te izvršnog komiteta sekcije arhitektonskih snimaka Internacionalnog arhivskog zbora (ICA-SAR). Piše članke o arhivu u specijaliziranim novinama, objavila je i svoje doktorate *La revista Vida Nueva (1967-1976)*. *Un proyecto de renovación en tiempos de*

crisis, Pamplona: Sveučilište
Navarra, 2007.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/za-sve-audijencije/](https://opusdei.org/hr-hr/article/za-sve-audijencije/)
(14.03.2026.)